Vaig trigar a estimar-te

Vaig trigar a estimar-te,
oh bellesa tan antiga i tan nova,
vaig trigar a estimar-te!

Tu estaves dintre de mi, i jo fora;
jo et buscava per fora
i em llançava desconcertat
a la recerca de les coses belles
que tu vas crear.

Tu estaves en mi,
però jo no estava amb Tu,
i vivia sense Tu, sord i cec.

Però tu vas cridar i clamar,
i vas rompre la meva sordesa;
brillares i resplendires,
i vas fer fora la meva ceguesa.

Exhalares el teu perfum
i el vaig respirar,
i vaig quedar ple del desig de Tu.
T'he tastat i tinc fam i set;
m'has tocat i m'ha enardit la teva pau.

(Sant Agustí)